

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1096/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Gfv.VI.30.353/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

1. Az indítványozó alapítvány az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján jogi képviselője (dr. Szőke István ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt nyújtott be. Indítványában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VI.30.353/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a Fővárosi Törvényszék 32.G.40.602/2024/7-I. számú és a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.164/2024/7-I. számú ítéletére is kiterjedően.

- [1] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei – a támadott bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalhatók össze.
- [2] 1.2. Az indítványozó az alapügy felperese módosított kereseti kérelmében elsődlegesen szerződésszegés, másodlagosan szerződésen kívül okozott kár megtérítése, harmadlagosan jogalap nélküli gazdagodás címén kérte kötelezni az alperest 74 871 000 Ft és kamatai megfizetésére:
- [3] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A Kúria az indítványozó eredetileg előterjesztett keresetének pertárgy értékére tekintettel – ami meghaladta a 400 000 000 forintot – a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III.

törvény (a továbbiakban: régi Pp.) Kiemelt Jelentőségű Perekre vonatkozó Ötödik rész XXVI. Fejezetének a szabályait alkalmazta. A Kúria hivatkozott a régi Pp. 386/I. §-ra, amely szerint a kiemelt jelentőségű perekben a Pp. 272. § (1) bekezdése alapján benyújtott felülvizsgálati kérelmet az elsőfokú határozatot hozó bíróságnál a határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani vagy ajánlott küldeményként postára adni. A felülvizsgálati kérelem benyújtására előírt határidő elmulasztása esetén az elmulasztott határidő utolsó napjától számított harminc nap elteltével igazolásnak akkor sincs helye, ha a mulasztás csak később jutott a fél tudomására, vagy az akadály csak később szűnt meg. A Kúria végzésében megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem előterjesztése elkésztett, és erre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 386/A. § (1) és 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 237. §-a alapján hivatalból elutasította.

- [4] 2. Az indítványozó ezt követően azért fordult az Alkotmánybírósághoz, mert álláspontja szerint a támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jogát és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz fűződő jogát. Erre tekintettel kérte a Kúria Gfv.VI.30.353/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, a Fővárosi Törvényszék 32.G.40.602/2024/7-I. számú és a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.164/2024/7-I. számú ítéletére is kiterjedően.
- [5] 2.1. Az indítványozó álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék ítélete, és az azt helybenhagyó ítéltáblai jogerős döntés úgy született, hogy a bíróságok nem voltak figyelemmel az ügy összes körülményére, továbbá az alkalmazandó jogszabályokat – az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakkal ellentétben – nem azok céljával összhangban értelmezték. Álláspontja szerint továbbá sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított eljárási alapjog részjogosítványként értelmezendő, részrehajlás nélküli, tisztességes módon történő eljáráshoz való joga, valamint az eljárások észszerű határidőn belüli befejezéséhez fűződő joga.
- [6] 2.2. Az alkotmányjogi panaszban kifejtettek szerint továbbá a Kúria támadott végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz fűződő jogát. Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria végzése nem vette figyelembe azt a tényt, hogy az indítványozó keresetváltoztatásával az eredetileg előterjesztett keresetének pertárgy értékét 400 000 000 Ft összeg alá csökkentette. Álláspontja szerint, bár a kereset leszállítását követően is a kiemelt jelentőségű perekre irányadó szabályok szerint kell folytatni az eljárást, arról nincs rendelkezés, hogy leszállított

kereset esetén benyújtott felülvizsgálatra is a kiemelt jelentőségű perekre vonatkozó szabályok lennének az irányadók. Az alkotmányjogi panasz kiemeli, hogy régi Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet ellen van helye felülvizsgálatnak. Az indítványozó értelmezésében ez azt jelenti, hogy minekután a jogerős ítélet a csökkentett pertárgyérték vonatkozásában született, sem a régi Pp. rendelkezéseiből, sem egyéb jogszabályból nem következik az, hogy a kiemelt jelentőségű perként folytatott eljárás során pertárgyérték csökkentés esetén erre a jogerős ítéletre vonatkozó felülvizsgálati eljárás során is a régi Pp. kiemelt jelentőségű perekre vonatkozó szabályai lennének irányadók. Továbbá álláspontja szerint a Kúria végzése érdemi indokolást nem tartalmaz, így az indítványozó számára nem derül ki az sem, hogy a csökkentett pertárgyértékre előterjesztett felülvizsgálati kérelmet a Kúria miért tekinti úgy, mintha az a teljes pertárgyértékre vonatkozó felülvizsgálati kérelem lenne.

- [7] Az indítványozó szerint továbbá az a tény, hogy a Kúria úgy utasította vissza érdemi vizsgálat nélkül a felülvizsgálati kérelmét, hogy nem vette figyelembe azt, hogy az indítványozó kizárólag a csökkentett pertárgyérték vonatkozásában terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet és az, hogy a Kúria érdemi vizsgálat nélküli visszautasító végzése ellen további jogorvoslatnak nincs helye, ugyancsak jelentős mértékben sérti az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz fűződő alapjogát.
- [8] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerint tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–30. § szerinti feltételeket.
- [9] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát a Kúria támadott végzése tekintetében határidőben benyújtotta.
- [10] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított

jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”. Az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati kérelem hivatalból való elutasításáról rendelkező végzését eljárást befejező bírói döntésnek tekinti, amely az Abtv. 27. §-án alapuló törvényi feltételek alapján alkotmányjogi panasszal megtámadható.

- [11] Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 32. § (1) bekezdése alapján a jogorvoslati lehetőségek kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra. Abban az esetben viszont, ha az indítványozó a felülvizsgálat lehetőségét kimeríti, a Kúria rendkívüli jogorvoslati eljárásban hozott döntésének tartalma az Alkotmánybíróság eljárására is kihat. Abban az esetben ugyanis, ha a Kúria azt állapítja meg, hogy az eljárás lefolytatására nincsen lehetőség, akkor az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntés(ek)e)t is, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Jelen ügyben a Kúria a törvényben foglalt határidő követelményének nem megfelelő teljesítése alapján – tehát nem mérlegelése folytán – hozta meg a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet hivatalból elutasító végzését, így azon keresztül a törvényszéki és ítéltáblai ítélet állított alaptörvény-ellenessége nem vizsgálható.
- [12] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az alkotmányjogi panasz alapján lefolytatott alkotmányossági felülvizsgálat keretében a Kúria hivatalból elutasító (nem érdemi) döntésén keresztül az Ügyrend 32. § (4) szerint kizárólag a korábban alkotmányjogi panasszal megtámadott, de a felülvizsgálati eljárás miatt érdemben nem vizsgált jogerős döntés lenne vizsgálható, a korábbi alkotmányjogi panaszban foglalt kérelemnek megfelelően, ami jelen esetben nem merült fel.
- [13] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Törvényszék 32.G.40.602/2024/7-I. ítélete és a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.164/2024/7-I. ítélete tekintetében az alkotmányjogi panasz alapján az érdemi vizsgálat lefolytatására az Alkotmánybíróságnak nem volt lehetősége.
- [14] 3.3. Az indítvány – a Kúria támadott végzése tekintetében önállóan is – megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezését, illetve a sérelmezett bírói döntést, indokolja annak Alaptörvénybe ütközését és kifejezetten kéri annak megsemmisítését.

- [15] 3.4. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az indítvány a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [16] Az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése tartalmát érintően {lásd pl. 35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]; 3233/2016. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [16]; 3221/2020. (VI. 19.) AB végzés, Indokolás [40]}.
- [17] A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének felmerülése kapcsán az Alkotmánybíróság rámutat, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerint a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti. Ezzel összhangban az Alkotmánybíróság vizsgálata az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszok elbírálása során a bírói döntésben foglalt jogértelmezés alapjogokkal való összhangjának vizsgálatára korlátozódik, és nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének {lásd hasonlóan: 1135/2026. (III. 23.) AB végzés, Indokolás [42]; 1118/2026. (III. 13.) AB végzés, Indoklás [23]; 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}. Sem a tisztességes eljáráshoz, sem a jogorvoslathoz való jog nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {erről elsőként lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított alapjog tekintetében emlékeztet a korábbi döntéseiben tett lényeges megállapításokra, miszerint Az egyes eljárási törvényekben biztosított rendkívüli jogorvoslatok, mint amilyen a felülvizsgálati kérelem is, kívül esnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének védelmi körén, azokból kényszerítően nem következik a rendes jogorvoslati fórumokon felüli, egyéb jogorvoslati lehetőségek biztosítása {lásd: 3120/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [22]; 3239/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [13]; 3045/2015. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [11]}.” Ugyanakkor, ha a jogalkotó mégis lehetőséget biztosít rendkívüli jogorvoslat igénybevételére, úgy ennek az eljárási szakasznak is meg kell felelnie a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó elvárásoknak. Ezzel az elvárással nem ellentétes az, ha a Kúria a rendkívüli jogorvoslat igénybevételére irányuló kérelem előterjesztésének és érdemi

elbírálásának jogszabályi feltételeit megvizsgálva arra a következtetésre jut, hogy azok az adott kérelem tekintetében nem teljesültek, és ezen szakjogi meggyőződése alapján, az irányadó jogszabályi rendelkezések megjelölése mellett azt a szükséges mértékben megindokolt döntésében hivatalból elutasítja. Önmagában az, hogy az ilyen döntés indokolásában foglaltakkal az indítványozó nem ért egyet, vagy azt – saját szubjektív szempontjai alapján – nem tartja kellően részletesnek, az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata alapján nem alapozza meg a döntés alaptörvény-ellenességét.

[19] Ugyanakkor a jelen ügyben az indítványozó nem egyszerűen azt vitatta, hogy miért tekintette a Kúria a régi Pp. szerinti kiemelt jelentőségű perek esetén a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidőt elmulasztottnak. Indítványában alapvetően azt a jogértelmezést vitatta, hogy miért a kiemelt jelentőségű per szabályai szerint járt el a Kúria annak ellenére is, hogy az indítványozó korábban keresetváltoztatással élt, és az így megváltozott pertárgyérték, amely tekintetében a jogerős döntés született, már nem felelt meg a kiemelt perek szabályainak alkalmazására vonatkozó feltételeknek. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint annak eldöntése, hogy ha a kiemelt per szabályai szerint indult perben a jogerős ítélet keresetváltoztatás következtében már olyan összeg tekintetében születik, amely nem felel meg a kiemelt per szabályai alkalmazásához szükséges törvényi feltételeknek, akkor a Kúria felülvizsgálati eljárásában az általános vagy a különös szabályokat alkalmazza, olyan szakjogi, törvényességi kérdés, amely megválaszolható a vonatkozó szakjogi (eljárási) törvény szabályainak értelmezésével.

[20] 4. Az Alkotmánybíróság a fentieknek megfelelően megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasa lényegileg a bírósági döntés törvényességi felülbírálatára irányul, az eljáró bíróság jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatja, a támadott végzésben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekintti alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében. A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a Kúria azonosította az álláspontja szerint a jelen ügy kapcsán vizsgálandó legfontosabb kérdéseket, és a döntése mikénti kialakításához releváns szempontokat – figyelemmel a vonatkozó anyagi és eljárásjogi törvényi előírásokra – vizsgálat tárgyává tette, továbbá végzése indokolásában számot is adott döntése indokairól. Az alkotmányjogi panaszban előadott érvek mentén az indítványozó állított jogsérelmének orvosláshoz így arra lenne szükség, hogy az Alkotmánybíróság olyan szakjogi, törvényértelmezési kérdések vizsgálatába bocsátkozzék, amelytől a szerepéből következő töretlen gyakorlata alapján tartózkodik. Az indítvány tehát nem állított a bírói döntést

érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, következésképpen nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.

- [21] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 29. §-ában foglaltakra – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *d)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. július 14.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető, előadó
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró